

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

Bryssel den 23 oktober 2019
(OR. en)

2018/0179 (COD)

PE-CONS 87/19

EF 184
ECOFIN 457
ENV 458
SUSTDEV 78
CODEC 1037

RÄTTSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende:	EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn
---------	---

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS
FÖRORDNING (EU) 2019/...**

av den

om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet², och

¹ EUT C 62, 15.2.2019, s. 97.

² Europaparlamentets ståndpunkt av den 18 april 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den ...

av följande skäl:

- (1) Den 25 september 2015 antog FN:s generalförsamling en ny ram för global hållbar utveckling: Agenda 2030 för hållbar utveckling (nedan kallad *Agenda 2030*), vars kärna utgörs av målen för hållbar utveckling. I kommissionens meddelande av den 22 november 2016 om nästa steg för en hållbar europeisk framtid kopplas målen för hållbar utveckling till unionens politikram för att säkerställa att unionens samtliga åtgärder och politiska initiativ, såväl inom unionen som globalt, redan från början integrerar målen för hållbar utveckling. I sina slutsatser av den 20 juni 2017 bekräftade rådet unionens och dess medlemsstaters åtagande att genomföra Agenda 2030 på ett fullständigt, samstämmigt, omfattande, integrerat och effektivt sätt, och i nära samarbete med sina partner och andra intressenter.

- (2) Omställningen till en koldioxidsnål, mer hållbar, resurseffektiv och cirkulär ekonomi i linje med målen för hållbar utveckling är central för att unionen ska kunna bli långsiktigt ekonomiskt konkurrenskraftig. Parisavtalet som antagits inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring (nedan kallat *Parisavtalet*), som ratificerades av unionen den 5 oktober 2016¹ och trädde i kraft den 4 november 2016, och avser att stärka åtgärderna mot klimatförändring, bland annat genom att göra finansiella flöden förenliga med en väg mot låga växthusgasutsläpp och en klimatomåttlig motståndskraftig utveckling.
- (3) För att uppnå målen i Parisavtalet och avsevärt minska riskerna med och konsekvenserna av klimatförändringarna bör det övergripande målet vara att hålla ökningen av den globala medeltemperaturen väl under 2 °C över förindustriell nivå och fortsätta ansträngningarna för att begränsa temperaturökningen till 1,5 °C över förindustriell nivå.

¹ Rådets beslut (EU) 2016/1841 av den 5 oktober 2016 om ingående, på Europeiska unionens vägnar, av Parisavtalet som antagits inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring (EUT L 282, 19.10.2016, s. 1).

- (4) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG¹, 2009/138/EG², 2011/61/EU³, 2013/36/EU⁴, 2014/65/EU⁵, (EU) 2016/97⁶, (EU) 2016/2341⁷, och Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 345/2013⁸, (EU) nr 346/2013⁹, (EU) 2015/760¹⁰ och (EU) 2019/1238¹¹ delar det gemensamma målet att göra det lättare att starta och bedriva verksamhet för företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (nedan kallade *fondföretag*), kreditinstitut, förvaltare av alternativa investeringsfonder (nedan kallade *AIF-förvaltare*) som förvaltar eller marknadsför alternativa investeringsfonder, inbegripet europeiska långsiktiga investeringsfonder, försäkringsföretag, värdepappersföretag, försäkringsförmedlare, tjänstepensionsinstitut, förvaltare av godkända riskkapitalfonder (nedan kallade *EuVECA-förvaltare*), förvaltare av godkända fonder för socialt företagande (nedan kallade *EuSEF-förvaltare*) och sparinstitut för paneuropeiska privata pensionsprodukter (PEPP). Dessa direktiv och förordningar säkerställer ett mer enhetligt skydd för slutinvesterar och gör det lättare för dessa att dra nytta av ett brett utbud av finansiella produkter, samtidigt som regler föreskrivs för att göra det möjligt för slutinvesterar att fatta välgrundade investeringsbeslut.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97 av den 20 januari 2016 om försäkringsdistribution (EUT L 26, 2.2.2016, s. 19).

⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 av den 14 december 2016 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (EUT L 354, 23.12.2016, s. 37).

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 av den 17 april 2013 om europeiska riskkapitalfonder (EUT L 115, 25.4.2013, s. 1).

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 av den 17 april 2013 om europeiska fonder för socialt företagande (EUT L 115, 25.4.2013, s. 18).

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 av den 29 april 2015 om europeiska långsiktiga investeringsfonder (EUT L 123, 19.5.2015, s. 98).

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1238 av den 20 juni 2019 om en paneuropeisk privat pensionsprodukt (PEPP-produkt) (EUT L 198, 25.7.2019, s. 1).

- (5) Upplysningar som lämnas till slutinvesterare – om hur hållbarhetsrisker, beaktandet av negativa konsekvenser för hållbar utveckling, hållbara investeringsmål eller främjande av miljörelaterade eller sociala egenskaper, har integrerats i investeringsbeslutsprocessen och i rådgivningsprocessen – är inte tillräckligt utvecklad eftersom sådana upplysningar ännu inte omfattas av harmoniserade krav.
- (6) Undantaget från denna förordning för finansiella rådgivare som sysselsätter färre än tre personer bör inte påverka tillämpningen av de bestämmelser i nationell rätt som införlivar direktiven 2014/65/EU och (EU) 2016/97, i synnerhet reglerna om investerings- och försäkringsrådgivning. Även om sådana rådgivare inte är skyldiga att tillhandahålla information i enlighet med denna förordning, är de skyldiga att beakta och inkludera hållbarhetsriskerna i sina rådgivningsprocesser.

- (7) Enheter som omfattas av denna förordning bör, beroende på den egna verksamhetens art, följa reglerna för finansmarknadsaktörer om de producerar finansiella produkter, och de bör följa reglerna för finansiella rådgivare om de tillhandahåller investeringsrådgivning eller försäkringsrådgivning. När sådana enheter bedriver verksamhet som både finansmarknadsaktör och finansiell rådgivare, bör de därför anses vara finansmarknadsaktörer när de agerar i egenskap av producenter av finansiella produkter, inbegripet portföljförvaltning, och de bör anses vara finansiella rådgivare när de tillhandahåller investerings- eller försäkringsrådgivning.
- (8) Eftersom unionen allt oftare ställs inför de katastrofala och oberäknliga konsekvenserna av klimatförändringar, utarmning av resurser och andra hållbarhetsrelaterade problem krävs snabba åtgärder för att mobilisera kapital, inte endast genom offentlig politik utan även genom finansiella tjänstesektorn. Därför bör finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare vara skyldiga att lämna specifika upplysningar om sina metoder för integrering av hållbarhetsrisker och om beaktandet av negativa konsekvenser för hållbar utveckling.

- (9) Utan harmoniserade unionsregler för hållbarhetsrelaterade upplysningar till slutinvesterar är det sannolikt att medlemsstaterna även i fortsättningen kommer att anta olika nationella åtgärder, och olikheterna i fråga om tillvägagångssätt inom olika sektorer för finansiella tjänster kan komma att bestå. Sådana varierande åtgärder och metoder skulle fortsätta att skapa betydande snedvridning av konkurrensen till följd av stora skillnader i standarder för upplysningslämnande. Dessutom skapar för närvarande parallell utveckling av marknadsbaserad praxis baserad på kommersiellt motiverade prioriteringar som ger olika resultat ytterligare marknadsfragmentering och skulle till och med kunna leda till att den inre marknaden fungerar mindre effektivt i framtiden. Olika standarder för upplysningslämnande och marknadsbaserad praxis gör det mycket svårt att jämföra olika finansiella produkter, skapar olika förutsättningar för sådana produkter liksom för distributionskanalerna och reser nya hinder i vägen för den inre marknaden. Sådana olikheter kan också vara förvirrande för slutinvesterar och snedvrider deras investeringsbeslut. När medlemsstaterna ska säkerställa efterlevnad av Parisavtalet föreligger en risk för att de antar olika nationella åtgärder som skulle kunna hindra en smidigt fungerande inre marknad och vara till nackdel för finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare. Dessutom är det på grund av bristen på harmoniserade transparensregler svårt för slutinvesterar att effektivt jämföra olika finansiella produkter i olika medlemsstater i fråga om dels deras risker vad gäller miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning, dels hållbara investeringsmål. Det är därför nödvändigt att ta itu med befintliga hinder för den inre marknadens funktion och att göra det enklare att jämföra finansiella produkter för att undvika sannolika framtida hinder.

- (10) Denna förordning syftar till att minska informationsasymmetrin i förhållandet mellan huvudman och ombud med avseende på hur hållbarhetsrisker integreras och negativa konsekvenser för hållbar utveckling beaktas och på hur miljörelaterade eller sociala egenskaper och hållbara investeringar främjas genom att kräva att finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare till slutinvesterare lämnar upplysningar innan avtal ingås och under den tid då avtalet löper, när de agerar som ombud för dessa slutinvesterare (huvudmän).
- (11) Denna förordning kompletterar de upplysningskrav som fastställs i direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG, 2011/61/EU, 2014/65/EU, (EU) 2016/97, (EU) 2016/2341, och förordningarna (EU) nr 345/2013, (EU) nr 346/2013, (EU) 2015/760 och (EU) 2019/1238 liksom i nationell rätt som reglerar privata och individuella pensionsprodukter. För att säkerställa en välorganiserad och effektiv tillsyn av efterlevnaden av denna förordning bör medlemsstaterna förlita sig på de behöriga myndigheter som redan utsetts enligt dessa regler.

- (12) I denna förordning bibehålls kraven om att finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare ska agera i slutinvesterarnas bästa intresse, inbegripet men inte begränsat till kravet att genomföra lämplig due diligence-kontroll innan investeringen görs, enligt vad som föreskrivs i direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/65/EU, (EU) 2016/97, (EU) 2016/2341, samt förordningarna (EU) nr 345/2013 och (EU) nr 346/2013 liksom i nationell rätt som reglerar privata och individuella pensionsprodukter. För att uppfylla sina skyldigheter enligt dessa regler bör finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare i sina processer, däribland processerna för due diligence-kontroll, integrera inte endast alla relevanta finansiella risker, utan även alla däri ingående relevanta hållbarhetsrisker som skulle kunna ha en relevant betydande negativ inverkan på den finansiella avkastningen av en investering eller rådgivning, och fortlöpande utvärdera dessa risker. Därför bör finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare enligt denna förordning i sina policyer ange hur de integrerar dessa risker och offentliggöra dessa policyer.

- (13) Denna förordning kräver att finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare som tillhandahåller investeringsrådgivning eller försäkringsrådgivning avseende försäkringsbaserade investeringsprodukter (Ibip), oavsett den finansiella produktens utformning och målmarknaden, att offentliggöra skriftliga policyer om hur hållbarhetsrisker integreras och säkerställa transparens i fråga om integreringen av hållbarhetsrisker.
- (14) En hållbarhetsrisk innebär miljörelaterade, sociala eller styrningsrelaterade händelser eller förhållanden som, om de förverkligas, skulle kunna ha en negativ betydande inverkan på investeringens värde, enligt vad som anges i sektorsspecifik lagstiftning, särskilt direktiv 2009/65/EG, 2009/138/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/65/EU, (EU) 2016/97, (EU) 2016/2341 eller delegerade akter och tekniska standarder för tillsyn som antagits enligt dessa.

- (15) Denna förordning bör inte påverka tillämpningen av reglerna om integrering av risker enligt direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/65/EU, (EU) 2016/97, (EU) 2016/2341, och förordningarna (EU) nr 345/2013 och (EU) nr 346/2013 liksom i nationell rätt som reglerar privata och individuella pensionsprodukter, inbegripet men inte begränsat till sådana relevanta gällande proportionalitetskriterier som den berörda verksamhetens storlek, interna organisation och art, omfattning och komplexitet. Denna förordning syftar till att öka transparensen avseende hur finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare integrerar hållbarhetsrisker i sina investeringsbeslut och i sin investeringsrådgivning eller försäkringsrådgivning. Om bedömningen av hållbarhetsrisker leder till slutsatsen att det inte finns några hållbarhetsrisker som bedöms vara relevanta för den finansiella produkten bör skälen till detta redovisas. Om bedömningen leder till slutsatsen att riskerna är relevanta bör det upplysas om i vilken omfattning hållbarhetsriskerna skulle kunna påverka den finansiella produktens resultat, antingen i kvalitativa eller i kvantitativa termer. Bedömningen av hållbarhetsrisker och därtill hörande upplysningar som lämnas innan avtal ingås av finansmarknadsaktörer bör inkluderas i upplysningar som lämnas innan avtal ingås av finansiella rådgivare. Finansiella rådgivare bör före rådgivningen lämna upplysningar om hur de tar hänsyn till hållbarhetsrisker i urvalsprocessen för finansiella produkter som presenteras för slutinvesterare, oberoende av slutinvesternas hållbarhetspreferenser. Detta bör inte påverka tillämpningen av bestämmelser i nationell rätt som införlivar direktiven 2014/65/EU och (EU) 2016/97, i synnerhet inte när det gäller finansmarknadsaktörers och finansiella rådgivares skyldigheter när det gäller produktstyrning, bedömning av lämplighet och ändamålsenlighet och testet avseende krav och behov.

- (16) Investeringsbeslut och investeringsrådgivning skulle kunna orsaka, bidra till eller vara direkt kopplat till negativa, betydande eller sannolikt betydande konsekvenser för hållbarhetsfaktorer.
- (17) För att säkerställa en enhetlig och konsekvent tillämpning av denna förordning är det nödvändigt att fastställa en harmoniserad definition av *hållbara investeringar*, av vilken följer att de företag som det investeras i följer praxis för god styrning och att försiktighetsprincipen ”att inte göra någon betydande skada” säkerställs, så att varken miljömålet eller det sociala målet åsamkas betydande skada.

- (18) När finansmarknadsaktörer, med vederbörlig hänsyn tagen till deras storlek, verksamhetens art och omfattning och vilka typer av finansiella produkter de tillhandahåller, beaktar huvudsakliga negativa konsekvenser, betydande eller sannolikt betydande sådana, av investeringsbeslut för hållbarhetsfaktorer, bör de i sina processer, däribland processerna för due diligence-kontroll, integrera förfaranden för beaktande av de huvudsakliga negativa konsekvenserna tillsammans med de relevanta finansiella riskerna och de relevanta hållbarhetsriskerna. Informationen om sådana förfaranden skulle kunna innehålla en beskrivning av hur finansmarknadsaktörerna fullgör sitt hållbarhetsrelaterade förvaltningsansvar eller andra aktieägarengagemang. Finansmarknadsaktörer bör på sina webbplatser ange information om dessa förfaranden och beskrivningar av de huvudsakliga negativa konsekvenserna. Härvid bör den gemensamma kommittén för Europeiska bankmyndigheten inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010¹ (EBA), Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010² (Eiopa) och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010³ (Esma) (nedan kallad *den gemensamma kommittén*) samt finansmarknadsaktörerna och de finansiella rådgivarna beakta vägledningen om tillbörlig aktsamhet för ansvarsfullt företagande som tagits fram av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) samt de av Förenta Nationerna stödda principerna för ansvarsfulla investeringar.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

- (19) Att beakta hållbarhetsfaktorer i processer för investeringsbeslut och investeringsrådgivning kan leda till fördelar inte bara på finansmarknaderna. Det kan stärka motståndskraften i den reala ekonomin och stabiliteten i det finansiella systemet. Därigenom kan det i slutändan påverka finansiella produkters risk och avkastning. Det är därför mycket viktigt att finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare tillhandahåller den information som krävs för att slutinvesterare ska kunna fatta välgrundade investeringsbeslut.
- (20) Finansmarknadsaktörer som beaktar de huvudsakliga negativa konsekvenserna av investeringsbeslut för hållbarhetsfaktorer bör för varje finansiell produkt, innan avtal ingås, på ett koncist sätt och i kvalitativa eller kvantitativa termer, lämna upplysningar om hur sådana konsekvenser beaktas liksom en förklaring om att information om de huvudsakliga negativa konsekvenserna för hållbarhetsfaktorer finns tillgängliga i den löpande rapporteringen. Huvudsakliga negativa konsekvenser bör förstås som de konsekvenser av investeringsbeslut och investeringsrådgivning som har negativa effekter för hållbarhetsfaktorer.

- (21) Hittills har hållbara produkter utvecklats med olika ambitionsnivå. Det är därför nödvändigt att med avseende på upplysningar som lämnas innan avtal ingås och upplysningar som lämnas i regelbundna rapporter skilja mellan kraven för finansiella produkter som främjar miljörelaterade eller sociala egenskaper och kraven för finansiella produkter som har som mål en positiv inverkan på miljön och samhället. När det gäller finansiella produkter med miljörelaterade eller sociala egenskaper bör finansmarknadsaktörerna därför lämna upplysningar om huruvida, och hur, det valda indexet, hållbarhetsindex eller konventionellt index, är anpassat till dessa egenskaper och, om inget referensvärde används, information om hur de finansiella produkternas hållbarhetsegenskaper uppfylls. När det gäller finansiella produkter som har som mål en positiv inverkan på miljön och samhället bör finansmarknadsaktörerna lämna upplysningar om vilket hållbarhetsreferensvärde de använder för att mäta hållbarhetsresultatet och, om inget referensvärde används, förklara hur hållbarhetsmålet uppnås. Dessa upplysningar bör lämnas genom årsrapporter.

- (22) Denna förordning påverkar inte tillämpningen av reglerna om ersättning eller prestationsbedömningen avseende personal vid finansmarknadsaktörers och finansiella rådgivare enligt direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/65/EU, (EU) 2016/97, (EU) 2016/2341 och förordningarna (EU) nr 345/2013 och (EU) nr 346/2013, eller tillämpningen av genomförandeakter och nationell rätt som reglerar privata och individuella pensionsprodukter, inbegripet men inte begränsat till sådana relevanta gällande proportionalitetskriterier som den berörda verksamhetens storlek, interna organisation och art, omfattning och komplexitet. Det är emellertid lämpligt att större transparens uppnås, i kvalitativa eller kvantitativa termer, vad gäller ersättningspolicyer hos finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare som främjar en sund och effektiv riskhantering när det gäller hållbarhetsrisker, med avseende på deras investeringsrådgivning eller försäkringsrådgivning, samtidigt som ersättningsstrukturen inte uppmuntrar till överdrivet risktagande när det gäller hållbarhetsrisker och är kopplad till det riskjusterade resultatet.
- (23) För att öka transparensen och för att informera slutinvesterare bör tillgången till information om hur finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare integrerar relevanta hållbarhetsrisker, betydande eller sannolikt betydande sådana, i investeringsbeslutsprocesser, inbegripet organisations-, riskhanterings- och styrningsaspekter av sådana processer, och rådgivningsprocesser, regleras genom krav på att dessa enheter ska tillhandahålla koncis information om dessa policyer på sina webbplatser.

- (24) Gällande upplysningskrav enligt unionsrätten kräver inte att alla upplysningar lämnas som behövs för att på ett korrekt sätt informera slutinvesterarna om de hållbarhetsrelaterade konsekvenserna av deras investeringar genom finansiella produkter med miljörelaterade eller sociala egenskaper eller finansiella produkter med hållbarhetsmål. Det är därför lämpligt att fastställa mer specifika och standardiserade upplysningskrav med avseende på sådana investeringar. Exempelvis bör de övergripande hållbarhetsrelaterade konsekvenserna av finansiella produkter rapporteras regelbundet med hjälp av indikatorer som är relevanta för mätning av det valda hållbara investeringsmålet. Om ett lämpligt index har valts som ett referensvärde bör denna information också tillhandahållas avseende det valda indexet och för ett brett marknadsindex, för att möjliggöra jämförelse. Om EuSEF-förvaltare tillgängliggör information om den positiva sociala effekten som är målet för en viss fond, den övergripande sociala effekt som uppnås och de tillhörande metoder som används i enlighet med förordning (EU) nr 346/2013, skulle de i tillämpliga fall kunna använda sådan information när upplysningar lämnas enligt den här förordningen.

- (25) Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU¹ införs transparenskrav vad gäller miljö-, sociala och bolagsstyrningsfrågor med avseende på icke-finansiell redovisning. Den form och presentation som fastställs genom det direktivet är emellertid inte alltid lämplig för direkt användning av finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare i deras kommunikation med slutinvesterare. Finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare bör när så är lämpligt ha möjlighet att använda informationen i förvaltningsberättelser och icke-finansiella rapporter vid tillämpning av denna förordning i enlighet med det direktivet.
- (26) För att säkerställa att den information som publiceras på finansmarknadsaktörers och finansiella rådgivares webbplatser är tillförlitlig bör sådan information hållas uppdaterad, och all översyn och alla ändringar av sådan information bör tydligt förklaras.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

- (27) Även om denna förordning inte omfattar nationella socialförsäkringssystem som omfattas av förordningarna (EG) nr 883/2004 och (EG) 987/2009, bör medlemsstaterna – mot bakgrund av att de i allt högre grad öppnar delar av förvaltningen av obligatoriska pensionsplaner inom de sociala trygghetssystemen för finansmarknadsaktörer eller andra privaträttsliga organ, och eftersom sådana pensionsplaner är utsatta för hållbarhetsrisker och kan beakta negativa konsekvenser för hållbar utveckling, främja miljörelaterade eller sociala egenskaper eller eftersträva hållbara investeringar – ha möjlighet att tillämpa denna förordning med avseende på sådana pensionsplaner i syfte att minska informationsasymmetrierna.
- (28) Denna förordning bör inte hindra en medlemsstat från att anta eller bibehålla strängare bestämmelser om offentliggörande av policyer för anpassning till klimatförändringar och ytterligare upplysningar som lämnas till slutinvesterare avseende hållbarhetsrisker förutsatt att de berörda finansmarknadsaktörerna och finansiella rådgivarna har sina huvudkontor på dess territorium. Sådana bestämmelser bör dock inte hindra den effektiva tillämpningen av denna förordning eller att målen med den uppnås.

- (29) Tjänstepensionsinstituterna är enligt direktiv (EU) 2016/2341 redan tvungna att tillämpa styrnings- och riskhanteringsregler på sina investeringsbeslut och riskbedömningar för att säkerställa kontinuitet och regelbundenhet. Investeringsbesluten och bedömningen av relevanta risker, inbegripet miljörisker, sociala risker och företagsstyrningsrisker bör göras så att de överensstämmer med tjänstepensionsinstituts medlemmars och förmånstagares intressen. Eiopa bör utfärda riktlinjer som specificerar hur tjänstepensionsinstituterna i sina investeringsbeslut och vid riskbedömningar ska ta hänsyn till miljörisker, sociala risker och företagsstyrningsrisker enligt det direktivet.
- (30) EBA, Eiopa och Esma (gemensamt kallade *de europeiska tillsynsmyndigheterna*) bör, genom den gemensamma kommittén, ges mandat att utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera innehållet, metoderna och presentationen av information om hållbarhetsindikatorer med avseende på klimatrelaterade och andra miljörelaterade negativa konsekvenser, om sociala och personalrelaterade frågor, om respekt för de mänskliga rättigheterna och om bekämpning av korruption och mutor, liksom för att specificera presentationen och innehållet i de upplysningar med avseende på främjande av miljörelaterade eller sociala egenskaper samt mål för hållbara investeringar som ska lämnas i finansmarknadsaktörers handlingar som lämnas innan avtal ingås, i deras årsrapporter och på deras webbplatser i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010. Kommissionen bör ges befogenhet att anta dessa tekniska standarder för tillsyn genom delegerade akter enligt artikel 291 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010.

- (31) De europeiska tillsynsmyndigheterna bör, genom den gemensamma kommittén, ges mandat att utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder för att fastställa en standard för presentationen av information om främjande av miljörelaterade eller sociala egenskaper och hållbara investeringar i marknadsföringsmaterial. Kommissionen bör ges befogenhet att anta sådana tekniska genomförandestandarder genom en genomförandeakt enligt artikel 291 i EUF-fördraget och i enlighet med artikel 15 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) No 1094/2010 and (EU) No 1095/2010.
- (32) Eftersom årsrapporter i princip sammanfattar affärsresultat för hela kalenderår bör bestämmelserna i denna förordning avseende transparenskraven för sådana rapporter inte tillämpas före den ... [1 januari året efter det datum som avses i artikel 20 andra stycket].
- (33) Reglerna om upplysningar i denna förordning bör komplettera bestämmelserna i direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG, 2011/61/EU, 2014/65/EU, (EU) 2016/97 och (EU) 2016/2341 samt förordningarna (EU) nr 345/2013, (EU) nr 346/2013, (EU) 2015/760 och (EU) 2019/1238.

- (34) Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheter och de principer som i synnerhet erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (35) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att stärka skyddet för slutinvesterare och förbättra de upplysningar de får, inbegripet i fall av gränsöverskridande köp för slutinvesterare, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare, på grund av behovet att fastställa enhetliga upplysningskrav, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Denna förordning fastställer harmoniserade regler för finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare om transparens med avseende på integrering av hållbarhetsrisker och beaktande av negativa konsekvenser för hållbar utveckling i sina processer och tillhandahållande av hållbarhetsrelaterade upplysningar med avseende på finansiella produkter.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *finansmarknadsaktör*:
 - a) Ett försäkringsföretag som tillhandahåller en försäkringsbaserad investeringsprodukt (Ibip).
 - b) Ett värdepappersföretag som tillhandahåller portföljförvaltning.
 - c) Ett tjänstepensionsinstitut.
 - d) En utvecklare av en pensionsprodukt.
 - e) En förvaltare av alternativa investeringsfonder (nedan kallad *AIF-förvaltare*).

- f) Ett sparinstitut för paneuropeiska privata pensionsprodukter (PEPP).
 - g) En förvaltare av en godkänd riskkapitalfond som är registrerad i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 345/2013.
 - h) En förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande som är registrerad i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 346/2013.
 - i) Ett förvaltningsbolag för företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (nedan kallat *fondföretag*).
 - j) Ett kreditinstitut som tillhandahåller portföljförvaltning.
2. *försäkringsföretag*: ett försäkringsföretag som är auktoriserat i enlighet med artikel 18 i direktiv 2009/138/EG.
3. *försäkringsbaserad investeringsprodukt*:
- a) En försäkringsbaserad investeringsprodukt enligt definitionen i artikel 4.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2014¹.
 - b) En försäkringsprodukt som erbjuds en professionell investerare och som har en löptid eller ett återköpsvärde som helt eller delvis är direkt eller indirekt exponerat mot marknadsfluktuationer.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2014 av den 26 november 2014 om faktablad för paketerade och försäkringsbaserade investeringsprodukter för icke-professionella investerare (Priip-produkter) (EUT L 352, 9.12.2014, s. 1).

4. *förvaltare av alternativa investeringsfonder* eller *AIF-förvaltare*: en AIF-förvaltare enligt definitionen i artikel 4.1 b i direktiv 2011/61/EU.
5. *värdepappersföretag*: ett värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.1 i direktiv 2014/65/EU.
6. *portföljförvaltning*: portföljförvaltning enligt definitionen i artikel 4.1.8 i direktiv 2014/65/EU.
7. *tjänstepensionsinstitut*: ett tjänstepensionsinstitut som auktoriserats eller registrerats i enlighet med artikel 9 i direktiv (EU) 2016/2341, utom institut med avseende på vilka en medlemsstat har valt att tillämpa artikel 5 i det direktivet, eller institut som förvaltar pensionsplaner som sammanlagt har färre än 15 medlemmar.
8. *pensionsprodukt*:
 - a) En pensionsprodukt enligt artikel 2.2 e i förordning (EU) nr 1286/2014.
 - b) En individuell pensionsprodukt enligt artikel 2.2 g i förordning (EU) nr 1286/2014.
9. *paneuropeisk privat pensionsprodukt (PEPP-produkt)*: en produkt enligt artikel 2.2 i förordning (EU) 2019/1238.

10. *förvaltningsbolag för fondföretag:*

- a) ett förvaltningsbolag enligt definitionen i artikel 2.1 b i direktiv 2009/65/EG, eller
- b) ett investeringsbolag som är auktoriserat i enlighet med direktiv 2009/65/EG som inte har utsett ett förvaltningsbolag som är auktoriserat enligt det direktivet för sin förvaltning.

11. *finansiell rådgivare:*

- a) en försäkringsförmedlare som tillhandahåller försäkringsrådgivning med avseende på försäkringsbaserade investeringsprodukter,
- b) ett försäkringsföretag som tillhandahåller försäkringsrådgivning med avseende på försäkringsbaserade investeringsprodukter,
- c) ett kreditinstitut som tillhandahåller investeringsrådgivning,
- d) ett värdepappersföretag som tillhandahåller investeringsrådgivning,
- e) en AIF-förvaltare som tillhandahåller investeringsrådgivning i enlighet med artikel 6.4 b i) i direktiv 2011/61/EU, eller
- f) ett förvaltningsbolag för fondföretag som tillhandahåller investeringsrådgivning i enlighet med artikel 6.3 b i) i direktiv 2009/65/EG.

12. *finansiell produkt*:
- a) En portfölj som förvaltas i enlighet med led f i denna punkt.
 - b) En alternativ investeringsfond (nedan kallad *AIF-fond*).
 - c) En försäkringsbaserad investeringsprodukt.
 - d) En pensionsprodukt.
 - e) En pensionsplan.
 - f) Ett fondföretag.
 - g) En PEPP-produkt.
13. *alternativ investeringsfond* eller *AIF-fond*: en AIF-fond enligt definitionen i artikel 4.1 a i direktiv 2011/61/EU.
14. *pensionsplan*: en pensionsplan enligt definitionen i artikel 6.2 i direktiv (EU) 2016/2341.
15. *företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper eller fondföretag*: ett företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper som är auktoriserat enligt artikel 5 i direktiv 2009/65/EG.
16. *investeringsrådgivning*: investeringsrådgivning enligt definitionen i artikel 4.1.4 i direktiv 2014/65/EU.

17. *hållbar investering*: en investering i en ekonomisk verksamhet som bidrar till ett miljömål, i enlighet med vad som mäts genom till exempel centrala resurseffektivitetsindikatorer avseende användning av energi, förnybar energi, råvaror, vatten och mark, generering av avfall och utsläpp av växthusgaser eller avseende effekter på den biologiska mångfalden och den cirkulära ekonomin, eller en investering i en ekonomisk verksamhet som bidrar till ett socialt mål, i synnerhet investeringar som bidrar till att bekämpa ojämlikheter eller som främjar social sammanhållning, social integration och ett gott förhållande mellan arbetsmarknadens parter, eller en investering i humankapital eller ekonomiskt eller socialt missgynnade grupper, förutsatt att investeringarna inte orsakar betydande skada för något av dessa mål och att investeringsobjekten följer praxis för god styrning, särskilt med avseende på sunda förvaltningsstrukturer, relationer till arbetstagarna, löner till berörd personal och efterlevnad av skatteregler.
18. *professionell investerare*: en investerare som uppfyller kriterierna i bilaga II i direktiv 2014/65/EU.
19. *icke-professionell investerare*: en investerare som inte är en professionell investerare.
20. *försäkringsförmedlare*: en försäkringsförmedlare enligt definitionen i artikel 2.1.3 i direktiv (EU) 2016/97.
21. *försäkringsrådgivning*: rådgivning enligt definitionen i artikel 2.1.15 i direktiv (EU) 2016/97.

22. *hållbarhetsrisk*: en miljörelaterad, social eller styrningsrelaterad händelse eller omständighet som, om den skulle inträffa, skulle ha en faktisk eller potentiell betydande negativ inverkan på investeringen värde.
23. *europaisk långsiktig investeringsfond* eller *Eltif-fond*: en fond som är auktoriserad i enlighet med artikel 6 i förordning (EU) 2015/760.
24. *hållbarhetsfaktorer*: miljörelaterade, sociala och personalrelaterade frågor, respekt för mänskliga rättigheter samt bekämpning av korruption och mutor.

Artikel 3

Transparens i fråga om policyer för hållbarhetsrisker

1. Finansmarknadsaktörer ska på sina webbplatser offentliggöra information avseende sina policyer för integreringen av hållbarhetsrisker i sin investeringsbeslutsprocess.
2. Finansiella rådgivare ska på sina webbplatser offentliggöra information avseende sina policyer för integreringen av hållbarhetsrisker i sin investerings- eller försäkringsrådgivning.

Artikel 4

Transparens i fråga om negativa konsekvenser för hållbar utveckling på enhetsnivå

1. Finansmarknadsaktörer ska på sina webbplatser offentliggöra och hålla uppdaterade följande:
 - a) Om investeringsbesluts huvudsakliga negativa konsekvenser för hållbarhetsfaktorer beaktas, en redogörelse för due diligence-policyer med avseende på dessa konsekvenser, varvid hänsyn ska tas till storleken, arten och omfattningen av deras verksamhet och typerna av finansiella produkter som de erbjuder.
 - b) Om investeringsbesluts negativa konsekvenser för hållbarhetsfaktorer inte beaktas, tydliga skäl för att så inte sker, inbegripet, i relevanta fall, information om huruvida och i så fall när de avser att beakta sådana negativa konsekvenser.
2. Finansmarknadsaktörer ska, i den information som lämnas i enlighet med punkt 1 a, åtminstone inkludera följande:
 - a) Information om sina policyer för identifiering och prioritering av huvudsakliga negativa konsekvenser och indikatorer för hållbar utveckling.
 - b) En beskrivning av de huvudsakliga negativa konsekvenserna för hållbar utveckling och av eventuella åtgärder som vidtagits med avseende på dessa eller, i relevanta fall, planerade sådana.
 - c) I tillämpliga fall, korta sammanfattningar av policyer för aktieägarengagemang i enlighet med artikel 3g i direktiv 2007/36/EG.

- d) En hänvisning till hur de följer uppförandekoder för ansvarsfullt företagande och internationellt erkända standarder för due diligence och rapportering och, i relevanta fall, i vilken grad de anpassat sig till målen i Parisavtalet.
3. Genom undantag från punkt 1 ska finansmarknadsaktörer, som på balansdagen överskrider kriteriet om att under räkenskapsåret i genomsnitt ha haft 500 anställda, från och med den ... [18 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] på sina webbplatser offentliggöra och hålla uppdaterad en redogörelse för sina due diligence-policyer med avseende på investeringsbesluts huvudsakliga negativa konsekvenser för hållbarhetsfaktorer. Den redogörelsen ska åtminstone inbegripa den information som avses i punkt 2.
4. Finansmarknadsaktörer som är moderföretag i en sådan stor koncern som avses i artikel 3.7 i direktiv 2013/34/EU och som på koncernens balansdag, efter konsolidering, överskrider kriteriet om att under räkenskapsåret i genomsnitt ha haft 500 anställda ska, genom undantag från punkt 1, från och med den ... [18 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] på sina webbplatser offentliggöra och hålla uppdaterade sina due diligence-policyer med avseende på investeringsbesluts huvudsakliga negativa konsekvenser för hållbarhetsfaktorer. Den redogörelsen ska åtminstone inbegripa den information som avses i punkt 2.

5. Finansiella rådgivare ska på sina webbplatser offentliggöra och hålla uppdaterad
- a) information om huruvida de, med hänsyn tagen till deras storlek, arten och omfattningen av deras verksamhet och vilka typer av finansiella produkter som de tillhandahåller rådgivning om, i sin investerings- eller försäkringsrådgivning beaktar de huvudsakliga negativa konsekvenserna för hållbarhetsfaktorer, eller
 - b) information om varför investeringsbesluts negativa konsekvenser för hållbarhetsfaktorer inte beaktas i deras investerings- eller försäkringsrådgivning och, i relevanta fall, information om huruvida och i så fall när sådana negativa konsekvenser kommer att beaktas.
6. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska genom den gemensamma kommittén senast den ... [12 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande], utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010, om innehållet, metoderna och presentationen av den information som avses i punkterna 1–5 i denna artikel med avseende på hållbarhetsindikatorerna för negativa konsekvenser för klimatet och andra miljörelaterade negativa konsekvenser.

De europeiska tillsynsmyndigheterna ska vid behov inhämta synpunkter från Europeiska miljöbyrån och Europeiska kommissionens gemensamma forskningscentrum.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010.

7. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska, genom den gemensamma kommittén, senast den ... [24 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande], utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010, om innehållet, metoderna och presentationen av den information som avses i punkterna 1–5 i den här artikeln med avseende på hållbarhetsindikatorer för negativa konsekvenser inom området sociala och personalrelaterade frågor, respekt för de mänskliga rättigheterna samt bekämpning av korruption och mutor.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010.

Artikel 5

Transparens i fråga om ersättningspolicyer i samband med integreringen av hållbarhetsrisker

1. Finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare ska i sina ersättningspolicyer inkludera information om hur dessa policyer är förenliga med integreringen av hållbarhetsrisker och offentliggöra denna information på sina webbplatser.
2. Den information som avses i punkt 1 ska inkluderas i ersättningspolicyer som finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare ska upprätta och upprätthålla i enlighet med sektorsspecifik lagstiftning, i synnerhet direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/65/EU, (EU) 2016/97 och (EU) 2016/2341.

Artikel 6

Transparens i fråga om integreringen av hållbarhetsrisker

1. Finansmarknadsaktörer ska i upplysningar som lämnas innan avtal ingås inkludera beskrivningar av
 - a) på vilket sätt hållbarhetsriskerna är integrerade i investeringsbesluten, och
 - b) resultaten av bedömningen av hållbarhetsriskernas troliga inverkan på avkastningen för de finansiella produkter som de tillhandahåller.

När finansmarknadsaktörer anser att hållbarhetsrisker inte är relevanta ska de beskrivningar som avses i första stycket inbegripa en tydlig och koncis redovisning av skälen till detta.

2. Finansiella rådgivare ska i upplysningar som lämnas innan avtal ingås inkludera beskrivningar av
 - a) hur hållbarhetsriskerna är integrerade i investerings- eller försäkringsrådgivningen, och
 - b) resultatet av bedömningen av hållbarhetsriskernas troliga inverkan på avkastningen för de finansiella produkter som de ger råd om.

När finansiella rådgivare anser att hållbarhetsrisker inte är relevanta ska de beskrivningar som avses i första stycket inbegripa en tydlig och koncis redovisning av skälen till detta.

3. De upplysningar som avses i punkterna 1 och 2 ska lämnas på följande sätt:
 - a) För AIF-förvaltare, i den information till investerare som avses i artikel 23.1 i direktiv 2011/61/EU.

- b) För försäkringsföretag, tillsammans med den information som avses i artikel 185.2 i direktiv 2009/138/EG eller, i tillämpliga fall, i enlighet med artikel 29.1 i direktiv (EU) 2016/97.
- c) För tjänstepensionsinstitut, tillsammans med den information som avses i artikel 41 i direktiv (EU) 2016/2341.
- d) För förvaltare av godkända riskkapitalfonder, tillsammans med den information som avses i artikel 13.1 i förordning (EU) nr 345/2013.
- e) För förvaltare av godkända fonder för socialt företagande, tillsammans med den information som avses i artikel 14.1 i förordning (EU) nr 346/2013.
- f) För utvecklare av pensionsprodukter, skriftligt och i god tid innan en icke-professionell investerare blir bunden av ett avtal som gäller en pensionsprodukt.
- g) För förvaltningsbolag för fondföretag, i det prospekt som avses i artikel 69 i direktiv 2009/65/EG.
- h) För värdepappersföretag som tillhandahåller portföljförvaltning eller investeringsrådgivning, i enlighet med artikel 24.4 i direktiv 2014/65/EU.
- i) För kreditinstitut som tillhandahåller portföljförvaltning eller investeringsrådgivning, i enlighet med artikel 24.4 i direktiv 2014/65/EU.

- j) För försäkringsförmedlare och försäkringsföretag som tillhandahåller försäkringsrådgivning med avseende på försäkringsbaserade investeringsprodukter och för försäkringsförmedlare som tillhandahåller försäkringsrådgivning med avseende på pensionsprodukter som är exponerade mot marknadsvolatilitet, i enlighet med artikel 29.1 i direktiv (EU) 2016/97.
- k) För AIF-förvaltare av Eltif-fonder, i det prospekt som avses i artikel 23 i förordning (EU) 2015/760.
- l) För PEPP-sparinstitut, i det dokument med basfakta som avses i artikel 26 i förordning (EU) 2019/1238.

Artikel 7

Transparens i fråga om negativa konsekvenser för hållbar utveckling på nivån för finansiella produkter

1. När en finansmarknadsaktör tillämpar artikel 4.1 a eller 4.3 eller 4.4 ska upplysningar som avses i artikel 6.3, senast den ... [36 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] för varje finansiell produkt inbegripa följande:
 - a) En tydlig och motiverad förklaring av om, och i så fall hur, huvudsakliga negativa konsekvenser för hållbarhetsfaktorer beaktas för en finansiell produkt.
 - b) En redogörelse för att information om huvudsakliga negativa konsekvenser för hållbarhetsfaktorer finns tillgänglig i den information som ska lämnas enligt artikel 11.2.

När informationen i artikel 11.2 inbegriper kvantifieringar av huvudsakliga negativa konsekvenser för hållbarhetsfaktorer får denna information grunda sig på bestämmelserna i de tekniska standarder för tillsyn som antagits enligt artikel 4.6 och 4.7.

2. När en finansmarknadsaktör tillämpar artikel 4.1 b ska den information som avses i artikel 6.3 för varje finansiell produkt inbegripa en redogörelse för att finansmarknadsaktören inte beaktar investeringsbesluts negativa konsekvenser för hållbarhetsfaktorer och skälen till detta.

Artikel 8

Transparens i fråga om främjandet av miljörelaterade eller sociala egenskaper i den information som lämnas innan avtal ingås

1. När en finansiell produkt främjar bland annat miljörelaterade eller sociala egenskaper, eller en kombination av dessa egenskaper, ska, förutsatt att de företag som investeringarna görs i följer praxis för god styrning, de upplysningar som ska lämnas enligt artikel 6.1 och 6.3 inkludera följande:
 - a) Information om hur de egenskaperna uppnås.
 - b) Om ett index har valts som referensvärde, information om huruvida och på vilket sätt detta index är förenligt med dessa egenskaper.

2. I de upplysningar som ska lämnas enligt artikel 6.1 och 6.3 ska finansmarknadsaktörerna ange var den metod som används vid beräkning av det index som avses i punkt 1 i denna artikel finns tillgänglig.
3. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska genom den gemensamma kommittén utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar kraven för presentation av och innehåll i de upplysningar som ska lämnas enligt denna artikel.

Vid utarbetandet av de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt ska de europeiska tillsynsmyndigheterna ta hänsyn till de olika typerna av finansiella produkter, deras egenskaper och skillnader mellan dem, liksom målet att upplysningar ska vara korrekta, rättvisande, tydliga, inte vilseledande, lättfattliga och koncisa.

De europeiska tillsynsmyndigheterna ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt till kommissionen senast den ...
[12 månader efter dagen för ikraftträdande av denna förordning].

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010.

Artikel 9

Transparens i fråga om hållbara investeringar i upplysningar som lämnas innan avtal ingås

1. Om en finansiell produkt har hållbara investeringar som mål, och om ett index har valts som referensvärde, ska den information som ska lämnas enligt artikel 6.1 och 6.3 åtföljas av följande:
 - a) Information om hur det valda indexet är anpassat till det målet.
 - b) En redogörelse för varför och hur det valda målanpassade indexet skiljer sig från ett brett marknadsindex.
2. Om en finansiell produkt har hållbara investeringar som mål, och om inget index har valts som referensvärde, ska de upplysningar som ska lämnas enligt artikel 6.1 och 6.3 innehålla en redogörelse för hur målet ska uppnås.
3. Om en finansiell produkt har en minskning av koldioxidutsläpp som mål ska de upplysningar som ska lämnas enligt artikel 6.1 och 6.3 inkludera målet att uppnå låg exponering för koldioxidutsläpp i syfte att uppnå de långsiktiga globala uppvärmningsmålen i Parisavtalet.

Genom undantag från punkt 2 i den här artikeln ska den information som avses i artikel 6, i det fall inget EU-referensvärde för klimatomställning eller för anpassning till Parisavtalet i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011¹ finns tillgängligt, innehålla en detaljerad redogörelse för hur fortsatta insatser för att uppnå målet att minska koldioxidutsläppen säkerställs, i syfte att uppnå de långsiktiga globala uppvärmningsmålen i Parisavtalet.

4. I de upplysningar som ska lämnas enligt artikel 6.1 och 6.3 ska finansmarknadsaktörerna ange var den metod som används vid beräkning av de index som avses i punkt 1 i denna artikel och de referensvärden som avses i punkt 3 andra stycket i den här artikeln finns tillgängliga.
5. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska genom den gemensamma kommittén utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar kraven för presentation av och innehåll i de upplysningar som ska lämnas enligt denna artikel.

Vid utarbetandet av förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt ska de europeiska tillsynsmyndigheterna ta hänsyn till de olika typerna av finansiella produkter, deras mål som avses i punkterna 1, 2 och 3 och skillnader mellan dem liksom målet att upplysningar ska vara korrekta, rättvisande, tydliga, inte vilseledande, lättfattliga och koncisa.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 av den 8 juni 2016 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014 (EUT L 171, 29.6.2016, s. 1).

De europeiska tillsynsmyndigheterna ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt till kommissionen senast den ...
[12 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010.

Artikel 10

Transparens i fråga om främjandet av miljörelaterade eller sociala egenskaper och av hållbara investeringar på webbplatser

1. Finansmarknadsaktörer ska på sina webbplatser offentliggöra och hålla uppdaterade följande information för var och en av de finansiella produkter som avses i artiklarna 8.1, 9.1–9.3:
 - a) En beskrivning av de miljörelaterade eller sociala egenskaperna eller målet för hållbara investeringar.

- b) Information om de metoder som används för att bedöma, mäta och övervaka de miljörelaterade eller sociala egenskaperna eller effekten av de hållbara investeringar som valts för den finansiella produkten, inbegripet dess datakällor, granskningskriterier för de underliggande tillgångarna och relevanta hållbarhetsindikatorer som används för att mäta de miljörelaterade eller sociala egenskaperna eller den finansiella produktens övergripande hållbarhetseffekt.
- c) Den information som avses i artiklarna 8 och 9.
- d) Den information som avses i artikel 11.

De upplysningar som ska lämnas enligt första stycket ska vara tydliga, kortfattade och lättförståeliga för investerare. De ska offentliggöras på ett sätt som är korrekt, rättvisande, tydligt, inte vilseledande, lättfattligt och koncist samt på en framträdande och lättillgänglig del av webbplatsen.

2. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska genom den gemensamma kommittén utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar detaljerna för innehållet i den information som avses i punkt 1 första stycket led a och b, och de presentationskrav som avses i andra stycket i den punkten.

Vid utarbetandet av de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt ska de europeiska tillsynsmyndigheterna ta hänsyn till de olika typerna av finansiella produkter, deras egenskaper och mål som avses i punkt 1 och skillnader mellan dem. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska uppdatera de tekniska standarderna för tillsyn mot bakgrund av den tekniska och regulatoriska utvecklingen.

De europeiska tillsynsmyndigheterna ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt till kommissionen senast den ...
[12 månader efter dagen för ikraftträdande av denna förordning].

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010.

Artikel 11

Transparens i fråga om främjandet av miljörelaterade eller sociala egenskaper och av hållbara investeringar i regelbundna rapporter

1. Om finansmarknadsaktörer tillhandahåller en sådan finansiell produkt som avses i artiklarna 8.1 och 9.1, 9.2 och 9.3 ska de inkludera en beskrivning av följande i regelbundna rapporter:
 - a) För en finansiell produkt enligt artikel 8.1, i vilken utsträckning de miljörelaterade eller sociala egenskaperna har uppnåtts.
 - b) För en finansiell produkt enligt artikel 9.1, 9.2 och 9.3,
 - i) den övergripande hållbarhetsrelaterade effekt som den finansiella produkten har enligt relevanta hållbarhetsindikatorer, eller
 - ii) om ett index har valts som referensvärde, en jämförelse mellan den finansiella produktens övergripande hållbarhetsrelaterade effekt och effekterna av det valda indexet och av ett brett marknadsindex genom hållbarhetsindikatorer.
2. Den information som avses i punkt 1 ska lämnas på följande sätt:
 - a) För AIF-förvaltare, i den årsredovisning som avses i artikel 22 i direktiv 2011/61/EU.

- b) För försäkringsföretag, årligen och skriftligen i enlighet med artikel 185.6 i direktiv 2009/138/EG.
- c) För tjänstepensionsinstitut, i den förvaltningsberättelse som avses i artikel 29 i direktiv (EU) 2016/2341.
- d) För förvaltare av godkända riskkapitalfonder, i den årsredovisning som avses i artikel 12 i förordning (EU) nr 345/2013.
- e) För förvaltare av godkända fonder för socialt företagande, i den årsredovisning som avses i artikel 13 i förordning (EU) nr 346/2013.
- f) För utvecklare av pensionsprodukter, skriftligen i årsredovisningarna eller i en rapport i enlighet med nationell rätt.
- g) För fondföretags förvaltningsbolag, i de årsrapporter som avses i artikel 69 i direktiv 2009/65/EG.
- h) För värdepappersföretag som tillhandahåller portföljförvaltning, i en regelbunden rapport enligt artikel 25.6 i direktiv 2014/65/EU.
- i) För kreditinstitut som tillhandahåller portföljförvaltning, i en regelbunden rapport enligt artikel 25.6 i direktiv 2014/65/EU.
- j) För PEPP-sparinstitut, i det PEPP-pensionsbesked som avses i artikel 36 i förordning (EU) 2019/1238.

3. Vid tillämpning av punkt 1 i denna artikel får finansmarknadsaktörer använda informationen i förvaltningsberättelser i enlighet med artikel 19 i direktiv 2013/34/EU eller informationen i icke-finansiella rapporter i enlighet med artikel 19a i det direktivet, i tillämpliga fall.
4. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska genom den gemensamma kommittén utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som i syfte att specificera detaljerna för innehållet i och presentationen av den information som avses i punkt 1.

Vid utarbetandet av förslag till tekniska standarder för tillsyn enligt första stycket i denna punkt ska de europeiska tillsynsmyndigheterna ta hänsyn till de olika typerna av finansiella produkter, deras egenskaper och mål och skillnader mellan dem. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska uppdatera de tekniska standarderna för tillsyn mot bakgrund av den tekniska och regulatoriska utvecklingen.

De europeiska tillsynsmyndigheterna ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt till kommissionen senast den ...
[12 månader efter dagen för ikraftträdandet av denna förordning].

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010.

Artikel 12
Granskning av upplysningar

1. Finansmarknadsaktörer ska säkerställa att all information som offentliggörs i enlighet med artikel 3, 5 eller 10 är uppdaterad. Om en finansmarknadsaktör ändrar sådan information ska en tydlig förklaring av ändringen offentliggöras på samma webbplats.
2. Punkt 1 ska i tillämpliga delar gälla för finansiella rådgivare med avseende på all information som offentliggörs i enlighet med artiklarna 3 och 5.

Artikel 13
Marknadsföringsmaterial

1. Utan att det påverkar tillämpningen av striktare sektorsspecifik lagstiftning, i synnerhet direktiven 2009/65/EG, 2014/65/EU och (EU) 2016/97 samt förordning (EU) nr 1286/2014, ska finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare säkerställa att deras marknadsföringsmaterial inte motsäger den information som lämnas i enlighet med den här förordningen.
2. De europeiska tillsynsmyndigheterna får genom den gemensamma kommittén utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att fastställa ett standardformat för presentation av information om främjandet av miljörelaterade eller sociala egenskaper och hållbara investeringar.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artikel 15 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010.

Artikel 14
Behöriga myndigheter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheter som har utsetts i enlighet med sektorsspecifik lagstiftning, i synnerhet den sektorsspecifika lagstiftning som avses i artikel 6.3 i denna förordning och i enlighet med direktiv 2013/36/EU, övervakar finansmarknadsaktörers och finansiella rådgivares efterlevnad av kraven i denna förordning. De behöriga myndigheterna ska ha alla tillsyns- och utredningsbefogenheter som krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter enligt denna förordning.
2. Vid tillämpning av denna förordning ska de behöriga myndigheterna samarbeta och förse varandra, utan onödigt dröjsmål, med den information som är relevant för fullgörandet av deras uppgifter enligt denna förordning.

Artikel 15
Transparens för tjänstepensionsinstitut och försäkringsförmedlare

1. Tjänstepensionsinstitut ska offentliggöra och tillhandahålla den information som avses i artiklarna 3–7 och artikel 10.1 första stycket i enlighet med artikel 36.2 f i direktiv (EU) 2016/2341.
2. Försäkringsförmedlare ska meddela den information som avses i artiklarna 3, 4.5, 5, 6 samt artikel 10.1 första stycket i enlighet med artikel 23 i direktiv (EU) 2016/97.

Artikel 16

Pensionsprodukter som omfattas av förordningarna (EG) nr 883/2004 och (EG) nr 987/2009

1. Medlemsstaterna får besluta att tillämpa den här förordningen på utvecklare av pensionsprodukter som förvaltar nationella sociala trygghetssystem som omfattas av förordningarna (EG) nr 883/2004 och (EG) nr 987/2009. I sådana fall ska utvecklare av pensionsprodukter enligt artikel 2.1 d i den här förordningen innefatta utvecklare av pensionsprodukter som förvaltar nationella sociala trygghetssystem och av pensionsprodukter enligt artikel 2.8 i den här förordningen. I sådana fall ska definitionen av pensionsprodukter i artikel 2.8 i den här förordningen även anses omfatta de pensionsprodukter som avses i första meningen.
2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och de europeiska tillsynsmyndigheterna om beslut som fattats enligt punkt 1.

Artikel 17

Undantag

1. Denna förordning ska inte tillämpas vare sig på försäkringsförmedlare som tillhandahåller försäkringsrådgivning med avseende på försäkringsbaserade investeringsprodukter eller på värdepappersföretag som tillhandahåller investeringsrådgivning vilka är företag, oavsett deras rättsliga form, inbegripet fysiska personer och egenföretagare, förutsatt att de har färre än tre anställda.

2. Medlemsstaterna får besluta att tillämpa denna förordning på sådana försäkringsförmedlare som tillhandahåller försäkringsrådgivning med avseende på försäkringsbaserade investeringsprodukter eller värdepappersföretag som tillhandahåller investeringsrådgivning enligt punkt 1.
3. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och de europeiska tillsynsmyndigheterna om beslut som fattats enligt punkt 2.

Artikel 18

Rapport

De europeiska tillsynsmyndigheterna ska bedöma i vilken utsträckning upplysningar lämnas frivilligt i enlighet med artiklarna 4.1 a och 7.1 a. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska senast den ... [18 månader från och med den dag som artiklarna 4 och 7 börjar tillämpas] lämna in en rapport till kommissionen om bästa praxis och ge rekommendationer om standarder för frivillig rapportering. I den årsrapporten ska konsekvenserna av due diligence-metoder på upplysningar som lämnas enligt denna förordning beaktas och vägledning ska ges i frågan. Rapporten ska offentliggöras och översändas till Europaparlamentet och rådet.

Artikel 19

Utvärdering

1. Senast den ... [36 månader efter dagen för ikraftträdande av denna förordning], ska kommissionen utvärdera tillämpningen av denna förordning och i synnerhet beakta
 - a) huruvida omnämmandet av genomsnittligt antal anställda i artikel 4.3 och 4.4 bör behållas, ersättas eller åtföljas av andra kriterier, och ska överväga fördelarna med och proportionaliteten för den därmed sammanhängande administrativa bördan, och
 - b) huruvida tillämpningen av denna förordning hämmas av en brist på uppgifter eller av en bristande kvalitet på desamma, inbegripet indikatorer för negativa konsekvenser på hållbarhetsfaktorer från investeringsobjekt.
2. Den utvärdering som avses i punkt 1 ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

Artikel 20

Ikraftträdande och tillämpning

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Denna förordning ska tillämpas från och med den ... [15 månader efter dagen för offentliggörande av denna förordning i *Europeiska unionens officiella tidning*].
3. Genom undantag från punkt 2 i denna artikel ska artiklarna 4.6, 4.7, 8.3, 9.5, 10.2, 11.4 och 13.2 tillämpas från och med den ... [datum för ikraftträdande av denna förordning] och artikel 11.1–11.3 ska tillämpas från och med den ... [1 januari året efter det datum som avses i punkt 2 i i den här artikeln].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande
